

Openbaringen 19:9a

“En hij zei tot mij: ‘Schrijf, zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam’ ”

1 de bruiloft 2 de bruid 3 het verlangen

Gemeente,

We hebben stilgestaan bij de bruidegom in de voorbereidingsdienst. Jezus, Die Zijn bruid gelukkig wil maken en alles voor haar overhad om haar te krijgen, te werven. We hebben stilgestaan bij de bruid. Die geroepen werd om te komen tot haar Bruidegom, op een stille plaats, met haar ogen, haar liefde en haar lippen.

Vanavond gaat het over de bruiloft. Daar leven bruidegom en bruid naar toe. Naar de bruiloft. En we begrijpen uit Openbaringen 19 dat daarmee bedoeld wordt de tijd van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Want ook dit deel van Openbaringen loopt daarop uit. Op de wederkomst, het laatste oordeel én hete eeuwige leven van Gods Kerk.

Net als de 6 andere keren. Na Openbaringen 1-3 wordt de wereldgeschiedenis 6 keer beschreven. De tijd op weg naar de wederkomst. En elke keer onder een gezichtspunt. In hoofdstuk 4-7 onder het gezichtspunt van de 7 zegels die geopend worden. In hoofdstuk 8-11 onder het gezichtspunt van de 7 bazuinen die klinken. In hoofdstuk 12-14 onder het gezichtspunt van de vrouw en de draak. In hoofdstuk 15-16 onder het gezichtspunt van de 7 schalen met plagen. In hoofdstuk 17-19 onder het gezichtspunt van de hoer en de bruid. In hoofdstuk 20-22 onder het gezichtspunt van satan en God. En alle keren loopt het uit op de wederkomst, het oordeel en wat er achter het oordeel ligt: de heerlijkheid van de zaligen en de rampzaligheid van de vijanden.

1 de bruiloft

Onze tekst komt dus uit het einde van het deel dat staat onder het gezichtspunt van de hoer en de bruid. En daarom wordt de heerlijkheid in dit deel dan ook getekend als het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Een bruiloft. Maar wel een bijzondere: die van het Lam. De Heere Jezus als het Lam. Van wie Openbaringen enkele dingen zegt. Allereerst dat dat Lam geslacht is. Ten teken dat het geofferd is. Dat het dient als plaatsvervanger voor de bruid. De wet eiste voldoening. De wet die vorderde straf. Dagvaardde de bruid. Om te moeten sterven en onder de vloek vergaan. Maar het Lam heeft Zichzelf gegeven. In plaats van het de bruid. Het Lam werd veroordeeld en gekruisigd. Op Golgotha's heuvel. Het Lam dat geslacht is.

Vervolgens geldt van dat Lam dat het staat als geslacht. Zo komt het in Openbaringen steeds voor: het Lam, staande als geslacht. Dat kan natuurlijk niet: een lam dat geslacht is, dat staat niet meer, dat ligt dood op de grond. Maar dit Lam wel: dat staat als geslacht. Het is geslacht en toch staat het overeind. Jezus is opgestaan en opgevaren ten hemel. Hij leeft in eeuwigheid. Hij heeft alle macht. Hij staat.

Van dit Lam zingen de zaligen in Openbaringen: het heeft ons God gekocht met Zijn dierbaar bloed. Het heeft ons gekocht. Met Zijn leven. Gekocht, nu zijn wij Zijn eigendom. Zo duur gekocht, Hij zal ons nooit meer van de hand doen. Hij zal ons altijd bewaren en bewaken. Hij zal ons eeuwig voor Zich bewaren en bij Zich houden.

En dit Lam heeft 7 hoornen en 7 ogen, dat zijn de 7 Geesten Gods. De Heilige Geest. Die heeft Hij verkregen, die staat Hem te beschikking om Zijn bruid te beschermen en te bewaken. Zit er maar niet over in, dat lukt Hem echt wel.

En van dit Lam is de bruiloft. En de bruiloft dat is de dag waarop de bruidegom en de bruid altijd bij elkaar mogen blijven. Dat is het mooie van getrouwd zijn. Je hoeft niet meer aan het eind van de dag uit elkaar te gaan. Je mag bij elkaar blijven. Dan zijn Jezus en de Zijnen altijd bij elkaar. Alzo zullen wij altijd met de Heere zijn. Nooit meer uit elkaar, nooit meer van elkaar verwijderd.

En op een trouwdag, bruiloft, klinken dan daarbij de woorden: totdat de dood u scheiden zal. Maar dat is bij deze bruiloft niet het geval. De dood ligt dan al achter. Er ligt alleen maar leven voor ons. Nooit, nooit zal de nabijheid van het Lam en de bruid uiteen vallen. Eindeloos, eeuwig.

En dan heeft onze tekst het over het avondmaal van deze bruiloft. De maaltijd. Elke bruiloft heeft een maaltijd. Die staat vooral in het teken van genieten. Je eet dan niet zozeer omdat je het nodig hebt om in leven te blijven, je eet dan vooral voor het lekkere, voor het genieten. Die bruiloft van het Lam dag is genieten. God genieten. Zijn liefde, Zijn heerlijkheid, Zijn genade, Zijn rechtvaardigheid genieten. Dan blijkt dat het wedergeboren hart daarop aangelegd is en ten volle verzadigd wordt van God. Puur genieten van Wie God is en dat geeft de hoogste vreugde.

En de maaltijd is er om elkaar te ontmoeten. Je eet niet om stommetje te spelen met elkaar, maar om elkaar te ontmoeten, dingen te delen, uit te wisselen met elkaar. De bruiloft van het Lam dat is de ontmoeting tussen Christus en Zijn bruid. Alles met Hem delen. Liefde gaat heen en weer tussen Hem en ons en ons en Hem. Hij deelt Zijn liefde mee, wij geven liefde terug.

Hij deelt heil en vreugde mee, wij geven dank en aanbidding terug. En misschien is er ook wel ontmoeting onderling tussen de zaligen. Dat mijn heerlijke opa en oma, en mijn kinderen, en Calvin en Paulus en Abraham en gestorven martelaren en ik elkaar vertellen laten delen in hoe de Heere ons geleid heeft.

Ja, dat, zoiets zal het zijn: het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Ik kan bij lange na niet zeggen wat het echt is. Maar ik weet wel dat waar is wat de catechismus zegt: dat wat geen oog heeft geziene en geen oor heeft gehoord en in mensenhart is opgeklommen, dat heeft God bereid voor hen die Hem liefhebben. Ik hoop dat u er zo naar gaat verlangen. Dat dit u aantrekt, dat dit uw verlangen levend maakt.

En in en rond het Heilig Avondmaal is het zo dat God er al iets van geeft. Iets van dat genieten en ontmoeten van het Lam. Iets van dat het Hem zijn, het Lam, dat mij kocht met Zijn bloed en mij bewaart als Zijn eigendom. Iets daarvan schenkt God aan of rond Zijn tafel. Soms als met een pipet, druppeltje voor druppeltje, soms als met een beker die Hij uitgiet, soms als met een emmer meer dan ik bevatten kan.

Kent u dat? Iets daarvan geeft God hier en nu. In het geloofsleven, vaak juist rond het Heilig Avondmaal. En wie er ooit iets van ontving, die verlangt naar meer. U ook, jij ook?

2 de bruid

Onze tekst zegt: zalig zijn zij die geroepen tot dit avondmaal. Het Avondmaal van de bruiloft van het Lam. Ja, als je straks als Jezus terugkomt geroepen wordt door de engelen om de bruiloftszaal in te gaan, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde te betreden, als je daar bij hoort, dan ben je zalig. Want logisch: de bruid wordt geroepen. Als na de bruiloft de bruidegom naar huis gaat, ja, dan vraagt hij er maar één mee: zijn bruid. En ieder ander gaat ergens anders naar toe, alleen de bruid mag mee naar het huis om met de bruidegom te zijn. Zalig wie daartoe geroepen wordt, de bruid. Alle anderen worden overgeslagen en moeten buiten blijven.

Dus dat moeten we goed onderscheiden. Nu, voor de bruiloft, worden er veel meer geroepen. Als we Bijbel lezen, in de kerk zitten, dan worden we geroepen. Geroepen om te komen tot het Lam. Door middel van het roepen werft de Bruidegom Zijn bruid. En wij worden geroepen. Tot het Lam, met Zijn offer, tot het Lam, dat zulk een heerlijkheid te bieden heeft aan ieder die tot Hem komt.

Dan voltrekt zich iets. Dan voltrekt zich een scheiding. Openbaringen 17-19 heeft het ook het beest. Tegenover het Lam het beest. Het Lam geeft

Zijn bloed, het beest zoekt bloed is bloeddorstig. Het Lam geeft Zijn leven, het beest eist levens. Het Lam schenkt leven, eeuwig leven, het beest schenkt verderf, eeuwige dood en ondergang. En dan ook over de hoer. Een bruid heeft aan één genoeg, een hoer kan het niet bij één houden. Wil desnoods nog wel wat met Jezus hebben en aan Jezus doen, maar dat kan toch niet de enige zijn naar wie je hoort, die je gehoorzaamt en aan wie je je hart geeft. En tegenover de bruiloft staat de rook van de brand van de verwoeste stad. Eeuwige rouwklacht en gekerm.

En het beest wil je daar hebben. Het beest zet je een 3D bril op waardoor je allemaal mooie dingen ziet. Mooie spiegelingen van rijk en gelukkig leven, lekker het leven uitbuiten naar jouw zin en lang en gelukkig leven zonder einde. Maar het is een 3D bril. Het is niet de werkelijkheid. De werkelijkheid is dat elk moment een diepe afgrond, kloof voor je kan liggen waar je in wegzinkt en wegvalt.

Als je ogen daar nooit voor open gingen.....hoor je bij de hoer van het beest. Het beest dat uit is op je bloed, je verderf, je eeuwige marteling. U toch niet? Jij toch niet?

Je werd geroepen. We worden geroepen. Om te zien waar het echt naar toegaat. Om die bril af te zetten en te zien dat we bij het beest horen. Dat verderven wil. Geroepen om tot het Lam te komen. Het Lam dat geslacht is. En dat leven geeft. Is het Lam niet veel heerlijker dan het beest? Om je te laten roepen tot het Lam. Dat geslacht is. Dat ook staat en leeft. Om zich een bruid te werven kwam Hij ten hemel af, Hij was het die door Zijn sterven Zijn bruid het leven gaf. Ontnomen aan het beest, geworven en gekocht door het Lam. En bruid.

Een bruid die heeft aan één genoeg. Jezus alleen. Hem te horen, Hem te gehoorzamen. Ja, met vallen en opstaan, zeker. Met afdwalen en weer teruggetrokken worden. Maar het Lam is genoeg. Voor mijn zaligheid heb ik niets nodig dan het Lam alleen. Dat is de bruid.

De bruid volg het Lam waar het ook heengaat. Hoe dichterbij het Lam hoe beter het is. Helaas, ik blijf wel eens achter, ik deins wel eens terug, maar dat maakt niet gelukkig. Het gelukkigste ben ik als ik het Lam volg, waarheen het ook voorgaat.

En de bruid hoeft er niets voor terug te hebben. Een hoer moet wat hebben in ruil voor haar diensten. Maar de bruid niet: het volgen van het Lam is zelf al zo'n vreugde. Geeft zo'n dankbaarheid. Hem te mogen dienen is zo heerlijk, al zou me dat wat kosten, dan zou ik het nog verlangen. Dar zou ik lijden en verdrukking voor over hebben om Hem te dienen.

Want de bruid heeft het Lam lief. Zij wordt geroepen. Wie daarbij hoort die wordt geroepen en binnengebracht van het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Zalig zijn zij. Ja, terwijl de anderen wegzinken in de eeuwige val en hun rook opstijgt in alle eeuwigheden en een rouwklacht beginnen van gekerm en gekrijs zonder einde, begint voor de bruid het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Zalig zijt gij. Gered van zo'n verderf en geroepen tot zo'n heerlijkheid. Hoort u erbij, bij de bruid?

En haar is gegeven dat zij bekleed wordt met rein en blinkend fijn lijnwaad. Dat zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen. De bruid wordt gekleed met haar rechtvaardigmakingen. Dat betekent hier: haar rechtvaardige daden die zij deed. Haar leven van navolging, haar leven der heiliging. De bruid is gekocht door het Lam en vrijgesproken. De bruid heeft het Lam gevolgd, gehoorzaamd. Maar.....wat was dat tekort en bevlekt. Dat leven van dankbaarheid, van navolging, van gehoorzaamheid, daarvan geldt dat het geloof niet volkomen is, dat het niet met zo'n ijver was als behoorde, er waren boze lusten van het vlees die bovenkwamen. O, die goede werken van mij. O dat leven van dankbaarheid. Zo lauw, zo bevlekt, zo doorkruist. Maar wat lezen we hier. Al die daden zijn gewassen in het bloed van het Lam en blinken nu. Zijn blinkend wit. Zuiver en puur. En zo treedt de bruid naar binnen. Dat is haar gegeven. Gegeven door het God. Al haar overblijvende zwakheid die de beste werken bevlekte is nu zuiver wit en blinkend. Al mijn gebeden, al mijn kerkdiensten, al mijn naastenhulp, al mijn doen en laten: smetteloos blinkend wit. En zo word ik geleid tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam.

Zou je er niet naar verlangen? Kan het uw verlangen niet opwekken en jouw verlangen wakker maken?

3 het verlangen

En van dat avondmaal is het avondmaal van vanmorgen een voorsmaak zeiden we al, maar ook een voorschot, een garantie. Wie vanmorgen als bruid genodigd werd tot de tafel. Als een wijze maagd, niet steunend op uiterlijke dingen, niet steunend op iets wat ik doe of probeer te doen, maar het leven zoekend buiten mijzelf in Christus. Als u zo aankwam vanmorgen dan is dit avondmaal de garantie, het onderpand van dat avondmaal van de bruiloft van het Lam. Dan geldt: vanmorgen hier, dan eens daar. Vanmorgen aan het avondmaal, eens aan het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Vanmorgen zei en toonde het Lam aan Zijn bruid: Ik verzeker het u, Ik garandeer het u, Ik verzegel het u: straks roep Ik u tot het avondmaal van Mijn heerlijkheid bruiloft. Niets kan dat voorkomen, niets kan dat verhinderen.

Zou Hij daarmee niet verlangen willen opwekken? Zou Hij daarmee niet willen laten uitzien en hunkeren? Advent. Verwachting van Zijn komst op de wolken.

Het zal zoveel mooier en voller en rijker zijn dan het mooiste nu. Ga maar na:

Nu is het alsof we het Lam zien als op een foto. In de Bijbel en in de preken wordt het Lam geschilderd als op een foto. In het Heilig Avondmaal zien we als het ware echt een foto: brood en wijn. Zijn verbroken lichaam en vergoten bloed. En dat is heerlijk. Maar dan zien wij Hem Zelf. En de Persoon zien dat doet je meer dan 1000 foto's. Als je man is uitgezonden naar Afghanistan en hij stuurt foto's door, dan bekijk je ze aandachtig en je zet ze op je nachtkastje. Maar als Hij zelf is thuisgekomen dat is zoveel meer, dan heb je die foto's niet meer nodig. Dan zullen wij Hem zien gelijk Hij is. Dan is er geen Bijbel en geen Heilig Avondmaal meer nodig. Hem Zelf zien is duizend keer rijker.

Nu is het dat je je bereid maakt Hem te ontmoeten. Voorbereid. Maar je kwam er weer achter: het was te flauw, ik had er meer aan moeten doen, mijn hart was er niet genoeg bij. Maar dan krijg ik dat kleed rein en blinkend fijn lijnwaad. Stralend wit om Hem tegemoet te gaan.

Nu is de gemeenschap met Christus vaak doorkruist, aangevallen, aangevochten. Er komt weer wat tussen, er flitst weer wat door je gedachten dat je afleidt. Het is gedempt, omfloerst, wazig, als een zon door de mist. Maar dan is die gemeenschap met Christus volmaakt. Niks meer ertussen. Van zo dichtbij en zonder verstoring. Als een volle zon zonder iets ertussen. Ik zou het hier niet kunnen verdragen niet aankunnen, maar dan wel. Ten volle.

Nu is de gemeenschap met Christus als die op zijn mooist en rijkst is voor een tijd, soms eventjes. Het gaat weer voorbij wordt soms ruw verstoord. De hoogste hoogten en de rijkste momenten worden soms gevolgd door de diepste vallen en donkerste uren. Maar dan is die gemeenschap op zijn volst en eeuwig. Je raakt hem nooit meer kwijt, het blijft altijd zo.

Zou dat willen aansporen tot verlangen?

Ik weet niet of u dat gedicht van Mc Cheyne kent. Hij was toen 34 en in 1837 schreef hij het:

Als des wereld glans verdwijnt

Als geen zon en maan meer schijnt

Als wij aan het einde van de pelgrimsbaan

Voor het huis des Vaders staan

Als ik hemels rein en schoon

Opga tot de glorietroon

Als ik zonder zonde zonder rouw

In Uw volheid U aanschouw

Dan pas weet ik en erken

Wat ik U o Heere aan dank verschuldigd ben

Wie herkent het bij tijden? Wanneer herkende u het voor het laatst?
Wil het ons als wij bruid zijn niet aansporen om Hem meer tegemoet te leven?
Om anderen meer aan te spreken en aan te sporen?

En wie geen bruid is, zie toch waar u voort leeft, voor zoveel minder.
Voor een leven dat juist alles kwijtraakt wat het hier heeft. Wat zoveel armer
wordt dan het nu is. Zou het Lam toch geen betere Koning voor u zijn dan het
beest?

De avondmaalscyclus is weer voorbij. God gaf hem opdat Zijn bruid zou
uitzien naar de bruiloft. En opdat er nog meer als Zijn bruid bij zouden komen.
Om het met Guido de Bres te zeggen wat hij schreef in de gevangenis aan zijn
moeder toen hij had gehoord dat hij zou worden opgehangen: en hij liet een
vrouw en vijf kinderen achter:

Mij dunkt dat mijn ziel vleugelen heeft om ten hemel te vliegen daar ik heden
genodigd wordt tot de bruiloft van mijn Heere, de Zoon van God.

Amen